

24-04-2017 12:01 od Jelena Milosavljević

Због превелике употребе минералног ђубрива, механизације и паљења земљишта слаби квалитет земљишта. Довољно је да се ашов забоду до краја и извади земља. Уколико је тврда као бетон - стање је алармантно.

А деценију, највише две, на многим нашим парцелама нећемо више моћи да производимо храну уколико се не побољша квалитет земљишта. Већ сада у Срему постоје парцеле са озбиљно нарушеном плодношћу, које готово да се претварају у пустиње.

Обилна и дугогодишња употреба минералних ђубрива, тешке механизације и паљење жетвених остатака - довело је до драстичног смањења хумуса у обрадивој земљи у многим областима Србије. У последњих 50 година садржај хумуса у Војводини се са седам-осам одсто смањио на два-три одсто. Уколико се настави са оваквим начином третирања земље, за највише две деценије хумус ће пасти на мање од један одсто, што се већ сматра пустињом.

- Због све мање количине хумуса обрадиво земљиште у Србији постаје све јаловије - каже Богдан Жигић, пољопривредни инжењер и директор фирме "Биофор". - У жељи да се створи што већи принос лоше се управљало земљом. Да бисте се уверили каква је земља, довољно је да се ашов забоду до краја и извади земља. Уколико је тврда као бетон - стање је алармантно.

Пољопривредници често кажу да би принос био бољи да је пала још једна киша. Некада је после киша земља дуго остајала влажна, а данас се веома брзо суши. То је најбољи показатељ да је на парцели хумус минималан.

Биљке се хране из земље, а микроорганизми формирају плодно земљиште. Биљке напредују када корен из земље добија воду, ваздух и храну, а велика количина минералног ђубрива је толико сабила земљу да на многим парцелама корен не може да се развија дубоко и добија све што му је потребно. Погрешно управљање земљиштем допринело је томе да се у земљишту умноже изазивачи болести биљака, па се све више прска пестицидима и парцеле додатно загађују.

- Стајњак скоро да више нигде не постоји, а у нашој земљи микроорганизми одумиру и има их све

мање, јер су услови у земљишту све лошији - истиче Жигић. - Микроорганизме додатно убија и паљење остатака жетве на пољу. Вода остаје на површини, јер је земља попут бетона. Више од 85 одсто земље од Србије до Словеније је збијено и биљке не могу да дишу. Нажалост, већина пољопривредника тада помисли да је механизација застарела и да им требају боље машине и интензивнија прихрана биљака.

У природи да би се стена претворила у хумус, потребно је да прођу два миленијума. Свесни овог проблема, научници увелико раде на начинима како би микроорганизме вратили у земљу. Најједноставнији начин је селекција и умножавање микроорганизама који већ живе у земљи. Течност са микроорганизмима се раствара и прска по земљи на коју је претходно бачен стајњак или уситњен остатак жетве. Анализа земље на парцели у Сомбору је показала да су за две године микроорганизми повећали количину хумуса са 3,28 на 3,77 одсто. Ово је, можда, спор процес, али ефикасан. Такође, када се микроорганизми "врате" у баштенску земљу - повртњак више није потребно прихрањивати и прскати.

ГЛИСТЕ

НА једном хектару квалитетне обрадиве земље треба да се налази десет тона микроорганизама. Уколико у земљи нема велики број глиста, пољопривредник мора озбиљно да се забрине. Словенци су анализом утврдили да су задовољни квалитетом земље само када по хектару нађу 120.000 кишних глиста.

Извор "Вечерње новости"